

Nyfikenhetsvandring 59 - Kyrkans folk lever i uppståndelsens kraft (Kyrkans folk del X)

Bidrag från Bengt Pleijel
2006-01-01
Senast uppdaterad 2010-03-15

Detta är nyfikenhetsvandring 59Kära Du och allt Kyrkans folksom vill leva i uppståndelsens kraft.

Vi har på "flera många" vandringar fått nyfiket titta in och upptäcka vad som finns bakom trosbekännelsens ord. Målsättningen med denna vandring 59 är att du och jag och allt Kyrkans folk skall få förstå vad som menas med de dödas uppståndelse och vad det innebär att få leva redan nu i uppståndelsens kraft. Det finns ett kors som vi kallar för Uppståndelsekorset. Jesus hänger inte på korset. Men vi ser spåren av hans kropp. Korset är öppet. Se detta kors som den trånga porten till livet. Varför har Gud en sådan trång port in till sitt rike? För att tala om för oss att vi först måste göra oss av med vårt stora, pösiga, stöddiga, ömtåliga. Vill vi ha med det, fastnar vi i porten. Vi kommer inte in. Men vänd om och bli som barn. Gud vill bara ha barn i sin himmel - gamla barn och unga barn, lintottiga barn och vithåriga barn, svartskalliga och klantskalliga . men bara barn! När vi lär oss dö från syndighet och stöddighet hittar vi de dödas uppståndelse redan nu.

Och vi får tillsammans med allt Kyrkans folk lära oss hur man lever i uppståndelsens kraft och glädje. Välkommen med på nyfiken upptäcktvandring! Ger vandringen ilskor, grubblor, tröstor och glädjor?

Kontakta då Bengt genom att klicka på kontakt sida längs ner. Dessa är de tre sista vandringarna i "Tredje trosartikeln": Vi tror ock på... syndernas förlåtelse

Vandring 58 Kyrkans folk lever i förlåtelsen

de dödas uppståndelse

Vandring 59 Kyrkans folk lever i uppståndelsens kraft

och ett evigt liv

Vandring 60 Kyrkans folk lever himmel på jorden Vi skriver med stora bokstäver:

DE DÖDAS UPPSTÅNDELSE Temat är: Kyrkans folk lever i uppståndelsens kraft Vi stannar till vid tre uppståndelse stationer:

De dödas uppståndelse efter graven De dödas uppståndelse före graven Kyrkans folk lever i uppståndelsens kraft Och så till sist: Reflektion och en vandringssärla

1. De dödas uppståndelse efter graven En gång har denna världen börjat. En gång skall den ta slut. Men mellan den första dagen och den sista dagen finns PÅSKDAGEN. Den är Jesu segers dag. Och den är garantin för att allt inte är slut, då jorden tar slut. Därför att Jesus uppstod från de döda vågar vi tro på SYNDERNAS FÖRLÅTELSE

DE DÖDAS UPPSTÅNDELSE

OCH ETT EVIGT LIV. En del översätter trosbekännelsens ord om de dödas uppståndelse med

Vi tror ock på kroppens uppståndelse (och ibland för köttets uppståndelse) Paulus skriver i 1 Korintierbrevet 15:35-49 om kroppens uppståndelse. Hur är det möjligt att döda, som legat flera tusen år i jorden, skall kunna uppstå. Det är ju inte bara själe som uppstår. Hela människan med ande, själ och kropp skall uppstå. Hela min personlighet skall finnas med på den yttersta dagen. Den Gud som på skapelsens första dag sade sitt VARDE, han skall på skapelsens sista dag göra ett nytt skapelseunder. Paulus förklarar detta för oss med en bild. Han talar om fröet och plantan. Det som kommer upp ur jorden är

detsamma som fanns i fröet. Plantan är programmerad i fröet. Här finns både sammanhang och förvandling. Så är det också med den kropp som bäddas ned i jorden. Kroppen förintas i jorden precis som fröet. Men ur detta uppstår något som har likhet med

det som bäddades ned, men ändå är alldeles nytt. Här är både sammanhang och förvandling Vi kan lära oss en del om detta om tänker på Jesu kroppsliga uppståndelse på den yttersta dagen. Nu vill jag därför citera mig själv. Jag skrev så här på vandring 33 (Hela vandringen) Det är stor skillnad på det liv Jesus levde före Golgata och det liv han lever efter uppståndelsen. Efter

uppståndelsen har han en ny kropp. Det är den kropp han nu har på Faderns högra sida. Det är den kropp vi kommer att få se då Jesus kommer tillbaka. Medan de ännu talade, stod Jesus plötsligt mitt ibland dem och hälsade dem: "Frid över er!" De blev

rädda och i sin förskräckelse trodde de att det var en ande de såg. Då sade han: " Varför blir ni skrämde, varför fylls ni av tvivel? (Lukas 24:36-38) När Jesus plötsligt visar sig blir de rädda, säger Lukas. De blir förskräckta. De tror att det var en ande de såg. E

gammal välnad! Vi får inte blanda samman vår gemenskap med Jesus och kontakten med andar. Bibeln förbjuder oss att försöka oss på seanser, ta kontakt med den andliga världen genom medier. Bibeln säger absolut stopp. Det finns en ande som

vi ska hålla oss till, det är den Helige Ande. Jesus frågar dem då de blir rädda: Varför blir ni skrämde, varför fylls ni av tvivel? Det bra frågor att ställa sig när paniken kommer: Varför? ... Varför blir jag så rädd? Bearbeta dina frågor och dina tvivel.. Sedan visar

Jesus dem sin kropp. Se på mina händer och på mina fötter, det är jag och ingen annan. Känn på mig och se på mig, en ande har inte kött och ben, och det kan ni se att jag har. Lukas 24:39 Det är inte bara Jesus som efter sin uppståndelse har en kropp.

Vår andliga framtid i himlen är en framtid med kroppar. Vi ska inte sväva kroppslösa omkring i himlen ... Tänk dig in i att du, när du kommer till himmelen, får syn på mig. Du dunkar mig i ryggen och säger: Roligt att se dig här, Bengt! Men hur har du kommit hit? Jag berättar då om mina kontakter med Jesus. Det är Jesus som ordnat in mig här, säger jag. Men när du dunkar

mig i ryggen så passerar inte din hand rakt igenom mig som om jag var någon slags andevarelse. Jag har en kropp. Vi kommer att ha riktiga kroppar som Jesus, riktiga kroppar som man kan ta på, riktiga kroppar fria från de begränsningar som

vi nu har, men ändå riktiga kroppar. När Gud frälser dig är han intresserad av hela dig. Inte bara din själ och din ande utan också hela din kropp. Vi tror på kroppens uppståndelse. Kristendomen har höga tankar om kroppen. Den är den mest materialistiska religionen av alla. Kroppen är ett tempel för den helige Ande (se 1 Korintierbrevet 6:19). När Jesus nu visar sig, har han en

kropp, där sårmärkena från Golgata är kvar. Det berättas om den medeltida munken Bernhard av Clairvaux att han en dag får se en ljusgestalt komma emot honom. Det måste ha varit underbart med detta himmelska ljussken. Han tror först att det är

Jesus som visar sig för honom. Men efter en stund säger han: Gå bort. Satan! Satan frågar honom då: Hur kan du känna igen mig? Bernhard svarar: Du saknar märkena från Golgata. Viktigt för oss:

Vi ska inte ta emot någon Jesus, som saknar sårmärkena från Golgata! Och Jesus visade dem sina händer och fötter. Då de av

idel glädje och förvåning ännu inte kunde tro, frågade han dem: "Finns det något att äta här?" De räckte honom en bit stekt fisk och de såg hur han tog den och åt.

(Lukas 24:40-43)Förut trodde de att det var en ande som visade sig, då kunde de inte tro av idel rädsla. Men när Jesus nu visar dem sin kropp, står det att de inte kunde tro av idel glädje och förvåning.

Grubbla: Kan man bli så rädd att man inte kan tro?

Kan man bli så glad att man inte kan tro?Slut på citat från Vandring 33Vi fortsätter och tänker på de dödas uppståndelse.Var är de döda?

I Bibeln finns det antydningar om ett mellantillstånd mellan döden och uppståndelsen på den yttersta dagen. Sett från timlighetens värld - vår värld - ser tiden mellan döden och den yttersta dagen ut som en lång tid. Sett i evighetens fågelperspektiv sammanfaller dödsögonblicket med den yttersta dagen.När vi vid begravningen följer våra kära till graven överlämnar vi dem i Guds händer. Om man därför frågar: "Var är de döda?" så kan vi svara: "I Guds händer". Detta svar är varmt och detta: "Han är på kyrkogården". Vi kan naturligtvis vårda våra gravar, pryda dem med blommor o.dyl. Men samtidigt vet den som tror på Jesus något mycket mer. Den döde är icke här. Han är i Guds händer.

2. De dödas uppståndelse före gravenNär vår egen dödsdag kommer vet vi inte. Men det finns en dag som är viktigare än min sista dag på jorden. Det är dagen IDAG.IDAG kan jag vända mig bort från synden.

IDAG kan jag gå in under domen.

IDAG kan jag ta emot syndernas förlåtelse, liv och salighet.Jesus säger att den som tror på honom redan NU övergått från döden till livet (Joh 5:24). Den som kommer till tro på Jesu upplever detta ofta som ett uppvaknande. Förut gick han sovande genom livet. Det "rörde mig inte i ryggen" om man var problem för andra människor. "Det angår väl bara mig hur jag lever".När den förlorade sonen rumlade om i synden var han död. När han kommer hem säger Fadern: Min son var död men har fått liv igen (Lukas 15:24).Paulus skriver i Ef 5:14Vakna upp, du som sover, och stå upp från de döda,

så skall Kristus lysa över dig.Hur går detta till?

3. Kyrkans folk lever i uppståndelsens kraftCitatet i slutet av förra stycket från Ef 5:14 tror en del bibelforskare är några satser ur en hymn, som man i fornkyrkan sjöng vid dopet. Dopet är ju en uppväckelse, en uppståndelse från de döda. Det hände något vårt dop. Vi invigdes till att leva med Kristus i uppståndelsens kraft.Det är inte alls Guds mening att vi skall leva som några slags andliga sömntutor. Eller vandra omkring som levande lik. Att leva som döpt är attvakna upp, du som sover, och stå upp från de döda,

så skall Kristus lysa över dig.Vi är döpta in i Kristus. (Rom 6:3, Gal 3:27 X2000) Det är där, i Kristus, livets mening finns. Inne i detta kraffält möter vi Jesus som vår Frälsare, som på korset dött och uppstått för våra synders skull och som är den ende som är av soporna från våra gårdagar.Det är där inne i detta kraffält i Kristus som vi möter Jesus också som Herren, som sitter på tronen Där talar han in ord av ande och liv i oss (Joh 6:63). Jag lär mig lyssna inåt. Från tronen kommer strömmar av levande vatten (Joh 7:37-39, Joh Upp 22:1). Jesus säger: Det vatten jag ger blir en källa i honom, med ett flöde som ger evigt liv (Joh 4:14). När det når oss kan vi överflöda i hoppet genom den helige Andes kraft (Rom 15:13). Jesus, min Herre, hjälper mig in i mina morgondagar. Vår plats är mellan korset och tronen. Där lever vi i uppståndelsens kraft. Där hittar jag vem jag är.Våga vara den du i Kristus är,

den i hans tanke,

den i hans kärlek,

den i hans ögas

eviga ljus du är.Redan är du den du en gång skall bli:

dömd och benådad,

död och uppstånden,

älskad och ett med honom

som gjort dig fri.

(Svensk Psalm 87:1 och 4)När jag lever i detta kraffält mellan korset och tronen flyttar kraffältet in i mig. Det blir regimskifte inombords. Jag regeras inte längre av mitt stora stackars, lilla, duktiga, ömtåliga JAG. Jag har dött bort från den tyrannen. Jag är korsfäst med Kristus, och nu lever inte längre jag utan Kristus lever i mig (Gal 2:19-20). Jesus på tronen inne i mig! Där i Kristus får jag börja leva i ett nytt liv (Rom 6:4).Våra tankar, ögon, händer, fötter, mun, alltsammans blir engagerade i detta nya liv.Jag dör och uppstår varje dag.

Jag dör från min gamla människa och uppstår med Kristus.

Detta hör till kristen levnadskonst.Tillsammans med Kyrkans folk lever jag i uppståndelsens kraft. Paulus hade rika erfarenheter av livet i uppståndelsens kraft. Han hade lärt sig att lägga ned sitt liv vid korset och uppstå med Kristus. Men den som har smakat detta vill sedan bara ha mer och mer. Han som lärt känna Kristus och hans liv och kärlek, han säger: Jag vill lära känna Kristus och kraften från hans uppståndelse (Filipperbrevet 3:10, X2000).Hur skall vi få del av denna kraft? Paulus ger oss receptet: Du behöver Hjälparen den helige Ande. Anden ger vårt inre öga ljus, skriver han i Efesierbrevet. (1:17-23, X2000). Då ser vi hur översvinnligt stor hans makt är på oss som tror. Nästan självklart, säger han, att samma oerhörda kraft som gjorde att Jesus uppväcktes från de döda, samma oerhörda kraft verkar i oss. Men innan de döda kan uppstå och leva i uppståndelsens kraft måste det bli en korsfästelse och en död.Det underliga är att den helige Ande säger att vi kan hjälpa till med den här döden och den här korsfästelsen. Den helige Ande pekar på vad den käre Paulus skrivit till Galaterna i kapitel 5:24De som tillhör Kristus Jesus

har korsfäst sitt kött med dess lidelser och begär.Köttet skall korsfästas. Vad betyder det? Köttet kallar vi ibland för vår gamla människa, alltså det inom oss som är släkt med den gamle Adam och den gamla Eva. Köttet är vårt Stora, Stackars, Lilla, Duktiga, Ömtåliga JAG som gärna ställer sig i centrum och vill synas och märkla sig. Och som är så besvärlig för människor omkring oss! Paulus berättar om vad köttet kan ha för sig. Det är lätt att se, säger han. Han talar om köttets gärningar. Alltså vad som händer när mitt stora JAG vill stå i centrum.

Vi läser i Galaterbrevet 5:19-21 Paulus berättar där om De sexuella synderna: otukt, orenhet, liderlighet (lösaktighet) De religiösa synderna: avgudadyrkan, trolldom (svartkonst) Gemenskapslivets synder: fiendskap, strider, ofördragsamhet, vrede, intriger Församlingssynderna: splittringar, kätterier, maktkamp De våta synderna: dryckenskap, utsävningar. De skumma synderna: annat av samma slag En intressant och roande undervisning om detta får vi när vi slår på TV och tittar på Rederiet, Vita lögnare eller någon annan såpa. Det är bara det att av sådan såpa blir man inte ren. Tvärtom! Det allvarliga med att hålla på sånt är att man inte kommer till himlen. Jag säger er i förväg vad jag redan har sagt: De som lever så skall inte ärva Guds rike. Det är därför viktigt att veta hur man skall behandla köttet. Paulus ger oss detta råd: De som tillhör Kristus Jesus har korsfäst sitt kött med dess lidelser och begär. Lägga märke till vem som är vårt eget köttets bödel. Den som utför korsfästelsen av vår gamla människa själv. Det låter lite otäckt detta, eller hur? Hur korsfäster man sig själv? Mycket enkelt, det vet alla som gjort det: Ta en spik mellan ringfingret och tummen, slå till hårt med hammaren. Problemet är förstas sedan att man inte kan spika fast den andra handen själv. Men du har förhoppningsvis en fiende som vill ställa upp och som gärna vill sätta fast dig ordentligt. Men nu säger inte Paulus att vi ska korsfästa oss själva. Han säger att vi ska korsfästa köttet. Köttet, den gamla människan, är inte mitt verkliga JAG. Mitt verkliga JAG hittar jag när Kristus lever i mig. Då hittar jag mig själv på djupet. Men den gamla människan är en fiende som krupit in i mig. En inackorderingsgäst. Jag har ansvar för vad jag släpper in. Det är en främling, en fiende jag spikar fast på korset. Korsfästelsen är obarmhärtig. Den är reserverad för de värsta kriminalfallen. För dem som verkligen gjort något ont. Den gamla människan är ett sådant kriminalfall. Visa henne inte någon barmhärtighet. Hon är äcklig! Avskyrvärd! Enligt Rom 6:6 har vi redan skett: Vi vet att vår gamla människa har blivit korsfäst med Kristus. Detta skedde i dopet. Vi har dött. Denna underbara upptäckt att döden och begravningen ligger bakom oss måste bli en underbar upptäckt varje dag. Detta är ju märkligt. Överallt i mänskligheten talar vi om att en människa först lever och sedan dör hon. Sir Winston levde .. sedan dog han. Per Albin levde .. sedan dog han. Men som kristna kan vi säga: Först dör vi, sedan lever vi. Bengt Pleijel dog den 19 april 1927 .. sedan levde han. Den 19 april är min dopdag. Glömmer jag mitt dop, ja, då kryper min gamla människa ned från korset och sätter sig på tronen och börjar härska och regera så att ni alla får det svårt när ni möter mig. Därför måste jag dagligen säga nej till min gamla människa och säga ja till vad Gud gjorde för mig i dopet. Säg NO till det onda. Säg YES till Jesus. Börja med de "små dödarna". Säg fort en bitterhet, en själviskhet, en avund, en jämförelse, en högmodstanke, en orenhet, en lögn födes fram och vill komma till liv, släpa fram dem till korset för avrättning. Att nagla fast den gamla människan vid korset är vägen till liv, glädje, jubel. Jesus säger i Joh 12:25: den som älskar sitt liv förlorar det, men den som här i världen hatar sitt liv (hatar och avskyr sin gamla människa, köttet) han skall rädda det till evigt liv. Här finns uppståndelsens kraft. Det nya livet, det friska livet. Jag har blivit korsfäst med Kristus, men jag lever, fastän inte längre jag själv, det är Kristus som lever i mig.

(Gal 2:19b-20, X2000) Korsets trånga port leder oss in i det nya livet, in i uppståndelsens kraft. Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare.

(Rom 5:8) Ger vandringen ilska, grubblor, tröstor och glädjor?

Kontakta då Bengt genom att klicka på författarnamnet för denna artikel.

Reflektion och en skafferier pärla Samtala med dig själv och/eller med någon annan:

(Sänd gärna in dina reflektioner till oss)

- De dödas uppståndelse efter graven.
- Varför vågar vi tro på de dödas uppståndelse?
- Hur ser vi ut när vi ses i himmelen?
- Hur kan kroppen uppstå?
- Var är de döda?
- De dödas uppståndelse före graven
- Vilken är den viktigaste dagen? Vad kan hända på den?
- Kyrkans folk lever i uppståndelsens kraft
- Att leva i sitt dop. Vad innebär det?
- Hur kan vi dö och uppstå redan nu?
- Reflektera över hur köttets gärningar dyker upp i vår vardag.
- Hur kan man korsfästa sig själv?
- Vilket budskap ger dig Uppståndelsekorset? I Skafferiet kommer nu en skildring om vad det kan innebära att släppa in Jesus och hans uppståndelsens kraft i sitt liv.

Tryck på husbekymmer Ger vandringen ilska, grubblor, tröstor och glädjor?

Kontakta då Bengt genom att klicka på författarnamnet för denna artikel.